

עפ"ת (חיפה) 195-02-25 - אכרם עתאמלה נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 195-02-25 - אכרם עתאמלה ע"י נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 195-02-25

אכרם עתאמלה ע"י

ב"כ עו"ד סודקי אגבאריה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[24.03.2025]

כבוד השופט נתנאל בנישו

ע"י ב"כ עוה"ד שיר שלום פרץ

פסק דין

ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בעכו (כבוד השופט ג' נחאס עראף) בתת"ע 7432-04-24, מיום

24.12.2024, בה נדחתה בקשה המערער לביטול פסק דין שניתן בהעדרו.

בתמצית, אציין כי המערער ביקש להישפט בגין עבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה שנרשמה לחובתו ביום

17.11.2023. בהתאם לבקשתו, זמן המערער להישפט ביום 01.05.2024. באותו המועד נדחה הדיון, מבלי שנקבע

מועד חדש.

החל משלב זה נחלקות הדעות בנוגע לאשר אירע. טענת המערער היא כי הוא לא קיבל זימון לדיון שנקבע ליום

10.11.2024, והוא הופתע לשמוע כי שבמועד האמור התקיים דיון, במסגרתו, בעקבות היעדרותו, הוא הורשע ונגזר

דינו. המערער מוסיף וטוען כי במועד האמור הוא היה בטיפול רפואי בבית חולים, כך שאם היה יודע עליו היה מגיש

בקשת דחייה.

המשיבה סבורה כי נשלח למערער זימון כדין, וכי זימון זה הגיע ליעדו. לראיה, היא מפנה לאישור מסירה, בו צוין כי

ביום 14.05.2024 הגיע קבלן הדואר ומסר את הזימון לידי הנמען, אשר חתם עליו.

על יסוד טענותיו האמורות, הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין.

בית המשפט קמא דחה את הבקשה האמורה.

בהחלטתו קבע בית המשפט קמא כי זימון לדיון מיום 10.11.2024 נמסר לידי המערער, כפי שאף עולה ממסמך

הדואר, עובדה שהמערער לא התמודד איתה. יתרה מזו, קבע בית המשפט כי כאשר המערער הגיש בקשה להישפט

קמה עליו החובה לעקוב אחרי מועד הדיון. על כך הוסיף בית המשפט כי לא הוכחה כדבעי התייצבות המערער

לבדיקה הרפואית, כאשר גם אם היה מוכיח שהתייצב כאמור, לא היה בכך כדי לסייע, בהעדר החלטה שיפוטית

הפוטרת אותו מהתייצבות. לבסוף, ציין בית המשפט כי המערער לא הציג ראיות העשויות לתמוך בקיומו של עיוות דין.

בערעור, חוזר ב"כ המערער על טענותיו בבקשה.

הוא מצוין כי אין הגיון בקביעה שהמערער התעלם מהדיון במועד, לאחר שהוא הגיש בקשה להישפט כאמור. עוד

מפנה הסנגור לאישור המלמד על זימונו של המערער לבדיקה רפואית. נטען כי לו היה יודע המערער על הדיון, היה

מגיש בקשת דחייה. בנוסף, מצוין הסנגור כי לטעמו ישנם מספר כשלים בדו"ח ועל כן מתעורר חשש לעיוות דין.

באת כוח המשיבה סומכת את ידיה על החלטת בית המשפט קמא ומפנה לאישור המסירה החתום כאמור.

התלבטתי באשר לתוצאה הרצויה בערעור זה.

מחד גיסא עומדים הנימוקים כבדי המשקל שפורטו על ידי בית המשפט קמא בנוגע לאישור המסירה, חובת המערער

לבדוק האם נקבע דיון בעניינו והעדר טענות המבססות עיוות דין.

מאידך גיסא, יש הגיון בטענת הסנגור כי לא עמד למערער כל אינטרס להתעלם מהזימון, לאחר שהוא ביקש להישפט.

בהינתן האמור, לאחר שקלא וטריא, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הערעור.

ביסוד החלטתי זו העובדה, שלא נסתרה, כי זימון לדיון שהתקיים ביום 10.11.2024 נמסר למערער. אומנם לא ניתן

לדחות על הסף את טענת המערער כי לא קיבל זימון זה, אך על מנת לעורר ספק בדבר מסירת הזימון אין די בטענה

בעלמא, ולכל הפחות היה מצופה כי המערער יגיש תלונה לרשות הדואר שחתימתו זויפה, בהתאם לטענתו.

בהעדר בסיס להתעלם מהזימון האמור, אין מנוס מההנחה כי המערער קיבל את הזימון לדיון ולא התייצב מסיבה שלא

הובהרה, ייתכן בשל שכחה.

אל הקביעה האמורה מצטרפת מסקנתי כי לא נגרם עיוות דין למערער עקב שפיטתו בהעדר. בחנתי את הדו"ח שנרשם ולא מצאתי בו פגמים מהותיים ואף לא כפירה מפורשת של המערער כי ביצע את העבירה. נסיבות המקרה פורטו כדבעי על ידי רושם הדו"ח, ועל פני הדברים לא קמות למערער טענות עובדתיות או משפטיות העשויות להביא לזיכוי.

בהצטרפות הנימוקים האמורים, לא מצאתי כי החלטתו המנומקת של בית המשפט קמא לוקה בחוסר סבירות המצדיקה התערבות.

בהתאם לכך, אני דוחה את הערעור.

מזכירות בית המשפט תעביר העתק החלטה זו לצדדים.

ניתן היום, כ"ד אדר תשפ"ה, 24 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.